

BASKIN ORAN
Türkiyeli Kürtler
Üzerine Yazılar

BASKIN ORAN 1945 İzmir doğumlu. Saint Joseph ve İzmir Atatürk Lisesi'nden sonra '68'de bitirdiği Mülkiye'de asistanken 12 Mart döneminde bir kere, 12 Eylül döneminde üç kere görevden atıldı; her seferinde Danıştay kararıyla döndü. Uluslararası ilişkilerde '91'de doçent, '97'de profesör oldu. Milliyetçilik, azınlıklar ve Türk dış politikası üzerine çalışıyor ve *Agos* ile *Radikal İki*'de Bodrum'daki matrak şeylerden Türk dış politikasına kadar çeşitli konularda yazıyor. Altmış kadar makalesi ve şu kitapları yayımlandı: *Az gelişmiş Ülke Milliyetçiliği - Kara Afrika Modeli; Türk-Yunan İlişkilerinde Batı Trakya Sorunu; Atatürk Milliyetçiliği - Resmi İdeoloji Dışı Bir İnceleme; Kenan Evren'in Yazılmamış Anıları (2 cilt); Nerde O Eski Mapusaneler; Devlet Devlete Karşı; Kalkık Horoz - Çekiç Güç ve Kürt Devleti; Yunanistan'ın Lozan İhlalleri; Küreselleşme ve Azınlıklar; Türk Dış Politikası - Kurtuluş Savaşından Bugüne Olgular, Belgeler, Yorumlar (Ed.) (2 cilt); Dalavera Memet'in Bodrum Tarihi; Enişte Gözüyle Bodrum; Türkiye'de Azınlıklar - Kavramlar, Teori, Lozan, İç Mevzuat, İçtihat, Uygulama; M.K. Adlı Çocuğun Tehcir Anıları - 1915 ve Sonrası; Türkiye İnsan Hakları Bilançosu - 2006 İzleme Raporu.*

Tlf. ve faks: 312-490 65 70
baskinoran@gmail.com

İletişim Yayınları 1482 • Baskın Oran Bütün Eserleri 7

ISBN-13: 978-975-05-0763-2

© 2010 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2010, İstanbul

EDITÖR Kıvanç Koçak

KAPAK Suat Aysu

KAPAKTAKI KARİKATÜR *Cumhuriyet*, 12 Nisan 1925

(Zemindeki karikatür, *Cumhuriyet*, 30 Mart 1925)

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Oben Üçke

DİZİN Özgür Yıldız

BASKI ve *CİLT* Sena Ofset

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

BASKIN ORAN
**Türkiyeli
Kürtler**
Üzerine Yazılar

YAYINA HAZIRLAYAN
Ülkü Özen

i l e t i ŝ i m

İÇİNDEKİLER

NİÇİN GEÇ KALDIM?	9
İÇ POLİTİKA AÇISINDAN DEMİREL'İN CUMHURBAŞKANLIĞI	17
AKLİMİZİ BAŞİMİZİ DEVŞİRELİM ARTIK!	20
ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ	23
NEREYE GİTTİĞİMİZİN RESMİDİR...	26
LOZAN VE KÜRTLER	29
SAYIN GENELKURMAY BAŞKANI, NE YAPTIĞINIZIN FARKINDA MISINIZ?	37
KÜRT KÖKENLİ BİR GENCİN MEKTUBU	41
BU MAKALEYİ OKUDUNUZ MU?	46
HİLTON OTELİNDE KÜRT SORUNU	53
TÜRKİYE 3. TAKRİR-İ SÜKUN KANUNU'NA GİDERKEN	59
MİLYARDER İŞADAMI BESİM TIBUK KOMÜNİST Mİ, KÜRTÇÜ MÜ?	63
“ŞUÇ İŞLEYEN GÜVENLİK MENSUPLARI” ÜZERİNE NOTLAR	67
“KÜLTÜR'LE DEVLET'İN EVLENMESİ”	77
HELSİNKİ'DE NELER OLDU?	86
PKK VE TERÖR	94
“KALKIK HORUZ” ÜZERİNE BİLGİLER VE DÜŞÜNCELER	98
NEDEN KORKUYORUM?	108

SEN HOT, BEN ZOT...	113
TÜRKİYE'NİN REÇELLEŞMESİ	116
GAP, KÜRT MİLLİYETÇİLİĞİNİ NASIL ETKİLEYECEK?	119
YAŞAR KEMAL NE DİYOR?	122
RESİMLİ ÇOCUK KİTABI "NEVRUZ"	126
KUZAY IRAK HAREKÂTLARI KONUSUNDA BİLİP DE UNUTTUKLARIMIZ	129
ZILGİT...	132
TÜRKİYE'NİN "BUŞON"U	135
ŞEHİT OLMAK...	138
OSLO TÜRK-KÜRT DİYALOGUNDAN FOTOĞRAFLAR	143
"HIYAR" DERKEN, AKLIMA GELDİ...	147
TÜRKİYELİLEŞMEK	151
DİYARBAKIR'DA NELER OLDU...	154
DİYARBAKIR'DA İNSAN VE DEVLET ÜZERİNE GÖZLEMLER	157
EĞER "ULUSAL ÇIKAR" DİYE BİR ŞEY VARSA...	161
GENELKURMAY'IN REHABİLİTASYON MERKEZİ	164
TÜRK BAYRAĞINI YA DA TÜRKİYE'Yİ ASMAK...	168
İSMAİL NACAR'IN "ÇÖZÜM"Ü	171
BUDAPEŞTE'DE "DİLSEL HAKLAR" KONFERANSI	177
TÜRKİYE, KÜRTLERİN DİL HAKLARI KONUSUNDA NİYE BU KADAR SERT?	181
BİTEN PKK'DİR; KÜRT SORUNU ASIL ŞİMDİ BAŞLIYOR	185
1937 VE 1984	188
"PKK ERMENİDİR" DEMEK, TÜRKİYE'Yİ BÖLMEKTİR!	191
DÖRT YIL SONRA DİYARBAKIR ÇOK UMUT VERİCİ, AMMA...	194
ŞARK ISLAHAT PLANI NO. 2	198
MECBUREN, MECBUREN, MECBURİYETTEN...	202
TBMM BAŞKANI ÖMER İZGİ'YE TATSIZ SORULAR	205
KÜRT MİLLİYETÇİLİĞİNİN DİYALEKTİĞİ	209
KÜRT MİLLİYETÇİLİĞİNE YENİ BİR HAYAT ÖPÜCÜĞÜ	225
NADASA BIRAKILMIŞ TERÖR	229

DEVLET, QUO VADİS?.....	232
KÜRT DEVLETİ KURULURSA KIYAMET Mİ KOPAR?	236
“MİLLETİN BÖLÜNMEZ BÜTÜNLÜĞÜ” KORUNURKEN... ..	240
TÜRKİYE KÜRTLERİ, DEMOKRATİKLEŞME, SELF DETERMİNASYON: “ARA DURAK” VE “SON DURAK” ÜZERİNE DÜŞÜNCELER.....	244
VATAN KURTARAN DESTAN.....	252
KÜRTLERDEN SONRA BİR DE ÇERKEZLER!.....	256
GÜNEYDOĞU'DAN GÜZEL HABERLERİM VAR.....	260
KÜRTLER VE ALEVİLER AZINLIK MIDIR?.....	274
BAŞSAĞLIĞI OLAYI.....	277
“TÜRKİYE'DE HERKES EŞİTTİR, AZINLIK YOKTUR” İLE “AZINLIK DEĞİLİZ, ASLÎ KURUCU UNSURUZ” ÜZERİNE.....	281
“70 MİLYON DA KURUCU UNSUR”.....	293
KARAR GÜNÜNDE, “KÜRT BİLDİRİSİ”NİN TAHLİLİ.....	300
YARIŞTIRAN İKİ MİLLİYETÇİLİK.....	303
ÖCALAN KARARI: AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN TÜRKİYE'YE BÜYÜK KIYAĞI.....	306
ŞEMDİNLİ'Yİ KİM YAPTI?.....	309
BELA ARAMAK.....	313
“MİLLET-İ HÂKİME”LİK YARIŞTIRMASI.....	316
ULUS-DEVLET ASİMİLASYONCUDUR.....	319
“ULUSALCI” TERÖRÜ BİLKENT'TE... ..	330
GÜZEL İDDIANAME.....	333
AH BİR PKK'LI VEYA DERİN DEVLETÇİ OLSAM... ..	336
SONUN BAŞLANGICI MI: ŞEMDİNLİ KARARI.....	339
ASİMİLE EDEMİYORSAK, MEMNUN EDELİM.....	343
BİZİM KÜRTLER ETNİK MİLLİYETÇİLİĞİ KİMDEN ÖĞRENDİ?.....	348
KENAN EVREN ADLI ŞAHSA TAM DESTEK VERİYORUM.....	352
OPERASYON!.....	356
İYİSAATTEOLSUNLAR.....	360
TOPUK.....	365
İNSANSAL FAY HATLARIMIZ.....	370

“TERÖR” VE “JENOSİT” PARALELLİĞİ	375
ZOMBİLER DOLAPTAN ÇIKARKEN	380
BU ORTAMDA ANAYASA YAPILAMAZ	385
BİR METRE BAYRAK BİN AMOK ÖRTER	388
ALTAY TOKAT PAŞA OLAYININ ŞİMDİKİ ÖYKÜSÜ	394
SAHİ, ESAS SORUN NEREDE?	399
TEKRAR MERHABA 1938	404
“KENDİNİ KÜRT SANANLAR” RAPORU	410
SİNİRÖTESİ	415
YUMURTA İLE TAVUK	420
KALMAK VEYA GİTMEK	425
“YUNANLIYIM, DOĞRUYUM, ÇALIŞKANIM!”	430
GERÇEĞİ SÖYLEMEK BU KADAR MI ZOR?	436
KÜRTÇENİN NÂRINA YANAN YUNANCA	442
LANETLİ HARFLER ÜLKESİ	447
MECLİSTE KONUŞAMAYAN DAĞDA KONUŞUR	453
ORGENERAL BAŞBUĞ BU KONUŞMAYI NİYE YAPTI?	458
KÜRT SORUNUNU ÇÖZMENİN ÖNKOŞULU:	
TUTARLILIK VE DEMOKRATLIK	463
BÖLÜNMEK İSTEMİYORSAK İKİ ÖNKOŞUL	468
BANA HER ŞEYİ ÖĞRETEN HOCAM	472
KÜRT SORUNU’NDA ANLATILAN FRANSA MASALLARI:	
ÜNİTER DEVLET VE ULUS-DEVLET	478
DERSİM İSYAN FALAN ETMEDİ	505
İZMİR’İN “GÂVUR”LUĞU VE “FAŞİST”LİĞİ	513
KÜRTLER BU KADAR HATAYI NEREDEN KAPTI?	519
MAÇLARDA PSİKOLOJİK HAREKÂT: İSTİKLAL MARŞI	523
TÜRKİYE’Yİ KURTARABİLECEK ADAM	527
<i>DİZİN</i>	533

NİÇİN GEÇ KALDIM?

Bu başlık, merhum Altan Erbulak'ın eşi Füsün Erbulak'ın bir kitabının adı idi; cinselliği tanımakla ilgiliydi. Bendeniz Kürt konusunu tanımakta çok geç kalmış biriyim. Ancak 45 yaşım da falan girdim. Sebebini anlatmayı, kendi kabiliyetsizliğimin de ötesinde, Kemalizmin Türkiye'deki etkisini anlatacak olduğu için önemsiyorum. En başından başlayayım. 1964'ün Ekim ayında, Mülkiye'ye başlamak üzere on dört saatlik bir tren yolculuğundan sonra İzmir'den Ankara'ya geldim.

Tek parti döneminin (Fransız Devrimi'ndeki *Montagnards*'a izafeten) "Yaylacı" tabir edilen sertlerine mensup bir CHP milletvekilinin çocuğuydum. 27 Mayıs darbesi olduğunda 15 yaşındaydım. Sevinçten çılgına dönmüş, Menderes'in idam edilmesini coşkuyla alkışlamıştım. Sonra, ikinci ve üçüncü askerî darbelerde içeri (hapse) ve dışarı (üniversiteden) atıldım gerçi ama, devam edelim.

Antiemperyalizm köprüsü

Doğal olarak inanmış bir Kemalist (veya bugünkü deyimle "ulusalçı") olarak vardığım Mülkiye'ye giderken, aynı fakültenin '55 mezunu küçük abim uyardı: "Orada Adanalılar, An-

tepliler, İstanbullular vs. gibi gruplar vardır, girme öyle şeylere!” Bir geldim ki, hiç öyle şeyler yok. Solculuk var, bir de Ülkücüler’in (o zamanki adları: Komandolar) fakülteye saldırıp cam-çerçeve indirmesi var. Biraz bu saldırıların, ama esas olarak “milli petrol davası”nın üzerinden sola geçiş yapmakta gecikmedim. Çünkü o dönemde, aynen bugün ulusalcılık için söz konusu olduğu gibi, hepimize çok tanıdık ve sağlamış gelen bir köprü vardı Kemalizm ile sol arasında: Antiemperyalizm. Gerçi şu anda anlıyorum ki o yıllarda solculukla pek ilişkimiz yokmuş; bu köprü ve *Yön* dergisi sayesinde sol soslu bir 1930’lar Kemalizmi yapıyormuşuz ama, devam edelim.

1960’larda bizler için, 2007’deki Bağımsız Sol Aday kampanyasının temel kavramı olacak “Ezilmişler ve Dışlanmışlar” kategorisinin içinde sadece işçi ve köylü vardı. 1970’lerde bunların yanına, ciddi güçlüklerle, Kürtleri de eklemeye çalıştık. Çalıştık diyorum, çünkü çocukluktan beri emdiğimiz ideoloji buna pek imkân vermiyordu. “Halkların” kelimesiyle başlayan tamlamalar (Halkların Özgürlüğü, Halkların Kardeşliği vb.) bana hakikaten ürperti veriyordu. Kürtlere yapılan baskılarla ilgili olarak duyduğum ve okuduğum şeyler beni vicdanen huzursuz ediyordu gerçi ama böyle adlı adınca söylenmesi de çok rahatsız etmekteydi. Hatta bir keresinde, SBF’de odamın karşısında odası olan Dr. İsmail Beşikçi’yle koridorda karşılaştığımızda sordum: “Haklısın ama bunları böyle dile getirmek için erken değil mi?” İsmail hoca o sakin tavır ve sakin sesiyle şöyle demişti: “Ne zaman peki, Baskın, ne zaman?” Başımı önüme eğdiğimi hatırlıyorum. Çünkü, “daha erken” derken, “söyleme böyle şeyleri!” diyordum aslında.

Uyanmaya başlaış

1980’lerde dünya büyük değişiklikler geçirmişti ama biz 12 Eylül belasıyla uğraştığımız için pek bilincinde olamadık. Sonradan fark edecektik, Ezilmişler ve Dışlanmışlar kategorisi, içine yeni unsurlar katmıştı: Başta etnik ve dinsel azınlıklar olmak üzere, cinsel azınlıklar, vicdani retçiler...

Yine de uyanmaya bu yılların sonunda başladım. Gayrimüslimler sayesinde. Biraz, o sıralarda yazdığım *Yeni Gündem*'deki atmosferin etkisiyle, biraz da, galiba, birbiri ardına yaşadığım iki olayın yardımıyla. Birincisi şuydu: 1986'da *Türk-Yunan İlişkilerinde Batı Trakya Sorunu* kitabımın ilk baskısı çıkmış, Herkül Millas bunun hakkında yazdığı bir makaleyi önceden okumam için bana göndermişti. Okuyunca çarpıldım. Çünkü ben çok objektif yazdığımı sanıyordum ama o çok milliyetçi (ulusalci!) yerlere işaret ediyordu ve maalesef haklıydı.

İkinci baskıyı (1991) o uyarılar doğrultusunda gözden geçirdim ve makaleyi de eke koydum. Türkiye'deki gayrimüslimlerin sorunlarına eğilmeye başlayışım sanıyorum bu olay üzerinedir. Çünkü yurt dışındaki bir azınlığın sorunlarını yazarken yurt içindeki bir azınlığın sorunlarını hiç bilmemek beni insan olarak utandırmış, bilim insanı olarak da kendi gözümde küçük düşürmüştü. Üstelik ben herhangi biri değilim; on yaşındayken mahallemizde 6-7 Eylül rezaletini, o rezil yağmayı yaşamış ve bu yüzden yatağını korkudan ıslatmış birisiyim. Bütün çocukluğum Alsancak'ta gayrimüslim ve Levanten çocuklarıyla evimizden 50 metre ötedeki kilisenin bahçesinde top oynayarak geçmiş.

Arkası geldi. Üstelik, ikinci anlatacağım olayla perçinlendi. '80'lerin sonuna doğru olmalı, yine *Yeni Gündem*'de yazmaktayım, avukat ve yayıncı Ahmet Zeki Okçuoğlu ziyaretime geldi, laf arasında kendisine dedim ki: "Ahmet Zeki Bey, Lozan Barış Antlaşmasının 39/4 maddesinin Kürtlere Kürtçeyi açık açık kullanma hakkı verdiğini ben sizden, *Yeni Gündem*'in orta sayfalarına yazdığımız makaleden öğrenmiştim." Cevap: "Aman Baskın Bey, onu ben sizden öğrendim!"

Kim kimden öğrendi?

Konuşunca ortaya benim için şu korkunç gerçek çıktı: Madde 39/4 "*Herhangi bir Türk uyruğunun, gerek özel gerekse ticari ilişkilerinde, din, basın ya da her çeşit yayın konularıyla açık toplantılarında, dilediği bir dili kullanmasına karşı hiçbir kısıt-*

lama konulmayacaktır” demektedir. Okçuoğlu, Türkiye’nin bugüne kadar uygulamayı reddettiği bu maddeyi ilk defa benim *Batı Trakya* kitabımda görmüştür ve Türkiye’de Kürtlerin her türlü yayın faaliyetini Kürtçe yapabileceğini ve bunun hiçbir biçimde engellenemeyeceğini fark etmiştir. Fakat ben-deniz kendi yazdığım kitapta bunu görememişimdir! Sebebi basit:

Ben bu kitapta, “Türkiye’deki gayrimüslimlerin hakları, Yunanistan tarafından da kendi Müslümanlarına uygulanır” diyen madde 45 hükmü gereği Batı Trakya azınlığının haklarına yoğunlaştığımdan, onun birkaç satır üstünde yer alan ve bütün TC vatandaşlarına haklar getiren madde 39/4 hiç dikkatimi çekmemiş. Kitabıma aldığım halde, okumamışım bile. Okçuoğlu Kürtlerin hakları açısından baktığından, maddenin esas bahsettiği şeyi görmüş: Bütün TC vatandaşlarının hakları. Bu meydana da, Kürtlerin hakları. Siyaset biliminde neye baktığın değil, nereden baktığın önemlidir; o mesele.

Aldı bir düşünce. Acaba ben sadece Batı Trakya açısından mütalaa ettiğim için mi bunu fark etmedim, yoksa tamamen bilinçaltı olarak Kürtlerin hakları açısından bakmayı ülkeyi parçalamak olarak gördüğüm için mi fark etmedim? Bu beni çok rahatsız etti.

Hepimize okullarda biz Türklerin büyük hoşgörü, adalet ve iyilik ehli olduğu, kötülüklerin hep başkalarına ait bulunduğu öğretildi ve biz de öğrendik. Mülkiye’de dört yıl okuduk, o ünlü ve gerçekten bilgili hocalarımızdan Ermeni’nin E’sini, Kürt’ün de K’sini duymadan mezun olduk. Ama bir insan, üstelik o tarihte 40 yaşını aşmış 17 yıllık bir akademisyen, bu kadar mı zavallı olurmuş? Bu kadar mı, bırakın okuduğunu, kendi yazdığını anlamazmış? Daha doğrusu şöyle söyleyeyim: Bu kadar mı “ideoloji körü” olurmuş? Elinizdeki yazıların hep 1990’dan sonra olmasının sebebi, işte böyle geç kalışmandır. Bugünkü öğrenciler ne kadar şanslı olduklarının farkında değiller.

Özellikle erken yazılar...

Bu kitabı okurken, “geç kalmış” birisi olarak zaman içinde nasıl bir çizgi izlediğimi, öğrendiğimi, tepki duyduğumu, yanlış yaptığımı, düzelttiğimi, yorum hatasına düştüğümü, fikir değiştirdiğimi, yavaş yavaş kafamı belli bir kalıba oturttuğumu, bütün bunların zaman içinde nasıl bir grafik çizdiğini izleyeceksiniz. “Derin devlet” diye bir olguyu henüz kavrayamadığım için, Ağustos 1995’te öldürülen Albay Rıdvan Özden hakkında “PKK terörü tarafından vurulan” dediğimi okuyacaksınız. Bazı yazılarda PKK kısaltmasına pe-ke-ke, bazılarında ise pe-ka-ka diye ek verdiğimi (“PKK’ye,” “PKK’ya”), Nevruz ve Newroz biçiminde farklı yazışlar kullandığımı göreceksiniz. Latin Amerika’daki berbat anlamını hiç aklıma getirmeden “PKK’nin ölüm mangaları” yazdığımı tanık olacaksınız. Buna ilişkin özeleştirimi okuyacaksınız. Özellikle erken yazılarda, yani 1990’lardakilerde, ideolojik şartlanmamın etkilerini açıkça göreceksiniz. Bu erken yazılar ile günümüze yakın yazıları karşılaştırmanız çok şey söyleyecektir.

’90’ların sonuna doğru PKK’nın bittiği yorumunu yapmışım. Çünkü örgütün askerî olarak çok zayıflayışı ve liderini yitirişi karşısında Türk devletinin bu kadar gevşeyivereceğini, Güneydoğulu ilkokul öğrencilerini Tatilya ve Atakule’ye götürüvermekle Kürt sorununu çözmeyi düşünebileceğini tahmin edememişim. Van’da poşuyla bale gösterileri yapturtmayı, Galatasaray’ın maçlarını Diyarbakır’da oynattırmayı, Vanspor ve Diyarbakırspor’a yardım yapmayı çözüm olarak algılayabileceğini doğrusu düşünememişim.

Bütün bu izlemeleri yapabilesiniz diye, bir insanın nereden nereye geldiğini görebilesiniz diye, yazılara dokunmadık. Makyaj yapmadık. Sadece maddi hataları düzelttik, bir de farklı yayın organlarında yer aldığı için rahatsız etmeyen ama bir araya toplandığı zaman rahatsız eden tekrarları çoğunlukla önledik.

Kürtçe ve Arapça konuşana 5 kuruş ceza meselesi

Birkaç yerde, Türkçeden başka dil kullananlara “kelime başına 5 kuruş” para cezası verildiğini yazmışım; bunlardan biri de Dr. Kıvılcımlı'nın kitabında belirtilen *Son Posta*'ya dipnot veriyor. Fakat, *Son Posta*'yı arayıp bulduk, fotokopisini sanırım ilk defa bu kitapta yayımlıyoruz, orada “kelime başına 5 kuruş” yok; sadece “ağır cezalar” var. Oysa internete girerseniz, 5 kuruş fevkalade yaygın bir söylem.

En sağlamı, o günleri dolu dolu yaşayan biriyle, Tarık Ziya Ekinci ağabeyimizle konuşmaktı. Şöyle dedi: “Kürtçe konuşma başına 5 kuruş para cezası aldıklarına ben kaç kere bizzat şahit oldum. Bu cezanın ne ifade ettiğine gelince, o zamanlar babama belediye kâtibiydi, biz dört kardeşтик, o 20 lira maaşla ailemiz gül gibi geçinirdi. Bayramlarda çocuklara 1 kuruş bayram harçlığı vermek âdetti. O dönemde tedavülde 10 para da bulunuyordu.” Demek ki “kelime başına” yanlışmış. “Konuşma başına”ymış. Kelimeleri saymak güç, gerçekten.

Dikkat ederseniz “yaptık, ettik” diye anlatıyorum çünkü yaklaşık yirmi yıllık bir süreçte çıkmış bu yazıları ben seçmedim. Uzun emekler vererek dostum Ülkü derledi toparladı, baskıya hazırladı. Sadece günlük veya haftalık yazılar değil, röportajlar ve hatta bilimsel makaleler bile yazıldıkları tarihin olaylarını-sorunlarını işler. Oysa o olay, her ne ise, gündemin her gün değiştiği Türkiye’de çoktan unutulup gitmiştir. Hangimiz o dönemde ortalığı kasıp kavuran Binbaşı Ali Şahin ile öğretmen Sıddık Bilgin olayını hatırlıyoruz; bunlardan o kadar çok yaşadık ki... Bu sebeptendir ki, bir yazının bahsettiği olayı o günkü gazete kesikleriyle, hatta yan bilgilerle besleyerek okuyucuya hatırlatmak lazımdı. İşte Ülkü, şimdiye kadar uygulanmamış bu orijinal ve zahmetli yöntemi üstlendi. Onun buldukları Kıvanç tarafından takviye edildi. Sağ olsunlar. Ülkü, bundan sonra çıkacak olan *Türkiyeli Gayrimüslimler Üzerine Yazılar* ve onu izleyecek diğer derlemeleri de yayına hazırlamaya devam ediyor. Uygulamayı İletişim’den dostlarım Hüsnü ve Suat yaptılar. Hepsinin ellerine sağlık. Bu arada,

kimi olayların bugünkü durumlarını da “2010’da Not” başlığıyla güncelledim.

’90’lardan itibaren Kürt sorununun öyküsü elinizdedir. İyi okumalar efendim. Okurken, yukarıda yazdıklarımı göz önüne alarak okuyunuz. Özellikle erken yazılarda sizi sinirlendirecek şeyler olabilir ama unutmayınız ki bir insanın nerede bulunduğundan çok, onun nereden ve ne kadar mesafe katederek geldiği önemlidir. Bu açıdan kendimle iftihar ettiğimi söylersem sanırım anlarsınız. Sevgilerimle...

B.O.